

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Szerző: -

Cím: *Az ácsorgás*Forrás: *Népszava**Bp*

(Hely)

1918. X. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Az ácsorgás.

A havas téli időben ismét ott látjuk fagyoskodni az asszonyok hosszú sorát a különböző boltok előtt, rossz ruhában, rongyos cipőben, dideregve. Szomorú kép ez. Amidőn a forradalom győzedelmeskedett, mindenki azt remélte, hogy no most már béke lesz, népuralom lesz, bőség lesz, megszűnik az ácsorgás rettenetes kinszenvedése. Kétségtelen, hogy az ácsorgó asszonyok tizezrei keserű kiábrándulást éreznek.

Azonban nyíltan meg kell mondani, hogy annak a reménységnek, miszerint a forradalom győzelmével azonnal minden rendben lesz, nem volt meg a kellő alapja. Lehetetlent kíván a kormánytól az, aki azt követeli, hogy most már azonnal bőségben legyen minden, ne legyen ácsorgás. Két hét alatt lehetetlen rendbehozni mindazt a súlyos mulasztást, amit az előző kormányok éveken át egymásra halmoztak. A mai kormány helyzete pillanatnyilag még nehezebb, mint az előzőé volt. A vasutat lefoglalják a frontokról hazasiető katonák; így minden élelmiszerfőlhozatal megnehezül. A külföldi behozatal még teljesebben megszakadt, mint a háború alatti, amidőn legalább Ausztriából és Németországból lehetett árut behozni. Most ez a behozatal is megszűnt, viszont az ántántállamokból egyelőre semmiféle áru sem jön. A frontról hazajött katonák egyelőre még csak fogyasztók; a termelő munkában eddig nem tudtak még elhelyezkedni, nem szaporítják még az ország árukészletét. Ehhez járul még

az is, hogy számos község nemzeti tanácsa, rosszul fogván föl hivatását, nemcsak megtiltja az élelmiszerkivitelt a faluból vagy mezővárosból, hanem még a községen áthaladó élelmiszereket is lefoglalja.

Természetes tehát, hogy az áruhiány ma nagyobb, mint valaha volt; az áruhiány elmaradhatatlan következménye pedig az, hogy a venni akarók odatódulnak, ahol valamiféle eladó áru van és így tolongás és ácsorgás keletkezik.

Másfelől azonban nyomatékosan követeljük a kormánytól, hogy kövessen el mindent, hogy az ácsorgás lehetőleg kis mértékre szoruljon. Azoknak, akik most a közéletmezést intézik — főleg Erdélyi elvtársnak, Budapest és környéke kormánybiztosának — fölösleges, hogy mi magyarazzuk, miként lehet az ácsorgást korlátozni. Ő éppen olyan jól tudja, mint mi, hogy az árusítóhelyek szaporításá-

val, amit most már, amidőn van szabad munkás, könnyű végrehajtani, az élelmiszerjegyeknek sorszámmal való ellátásával, amely sorszámok csak bizonyos napon jogosultak a vásárlásra, a piros élelmiszerjeggyel bíró szegények előzetes vásárlásának pontos betartásával esatöbbit lehet érnit.

Fölsölegesen, hogy mi részletes tanácsokat adjunk. De szükségesnek tartjuk nyomatékosan követelni a kormánytól, hogy minden

lehetőleg kövessen el arra nézve, hogy ez az undok, fárasztó, az emberek egészségét aláásó, a gyermekek tisztességes nevelését meggátoló, rengeteg munkaerőt meddőn elpazarló ácsorgás minél előbb szűnjék meg. Inkább áldozzon a kormány valamivel többet az élelmiszerelosztásra, állítson föl több elárúsítóhelyet, alkalmazzon több embert, de szűnjék meg, amennyire lehetséges, Budapest szomorú háborús ácsorgása.